

Nr 464.

Av herrar **Hoppe** och **Hallén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående riktlinjer för det svenska skolväsendets utveckling.

Enligt en år 1948 företagen gallupundersökning skola 94 % av vårt lands vuxna befolkning vara konfirmerade. Av detta och bl. a. ock av stiftsvis gjord kyrklig statistik framgår, att konfirmation och konfirmationsundervisning ha en mycket stark ställning i vårt folkliv. Med hänsyn till den starka förankring som denna undervisning har i vårt folks olika lager, måste det betraktas som ett samhällsintresse att sörja för att eventuella hinder för deltagande i denna undervisning undanröjas.

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående riktlinjer för det svenska skolväsendets utveckling har frågan om utrymme för konfirmandundervisningen också tagits upp. Med glädje ha undertecknade tagit del av följande departementschefens ord i detta sammanhang: »Hänsyn bör även framdeles tagas till konfirmationsundervisningen, och det bör därvid uppmärksammas, att sistnämnda undervisning måste anordnas på olika sätt alltefter ortsförhållandena, bl. a. på grund av församlingarnas mycket växlande ytvidd.»

I Kungl. Maj:ts proposition nr 99 till 1936 års riksdag framhöll dåvarande departementschefen »vikten av att det tillses, att folkskolans utvidgning till sjuårig icke medför svårigheter för barnen att bevista konfirmationsundervisningen». Statsutskottet underströk detta och tillade, att hänsyn bör tagas till de olika sätt, på vilka konfirmationsläsningen är anordnad i olika delar av landet. Riksdagen anslöt sig till detta utskottets yttrande genom att oförändrat bifalla statsutskottets förslag i anledning av den kungliga propositionen. Trots detta departementschefens uttalande och trots detta riksdagsbeslut har den sjuåriga folkskolan tyvärr i stor utsträckning kommit att ställa konfirmationsundervisningen inför stora svårigheter — en hel del barn ha faktiskt berövats möjlighet att erhålla konfirmandundervisning å de tider och vid den ålder, som för de särskilda orterna befunnits lämpligast. Det synes därför vid principbeslutet i skolfrågan i år angeläget, att riksdagen förklarar, att den väntar, att skolschemat uppgöres så, att lämplig tid verkligen kan ges åt konfirmandundervisningen.

I propositionen har Kungl. Maj:t angivit läsårets längd, antalet effektiva läsdagar liksom antalet veckotimmar i den nioåriga folkskolan m. m. I avslutning därtill har departementschefen framhållit, att vissa detaljfrågor torde få prövas av Kungl. Maj:t i lämpligt sammanhang. Detta departe-

mentschefsuttalande hälsa undertecknade med tillfredsställelse, därför att det, om det lämnas utan erinran av riksdagen, ger Kungl. Maj:t möjlighet att se till att vid fastställande av den dagliga lästiden i klasser, från vilka ett större antal elever deltaga i konfirmandundervisningen, sådana anordningar vidtagas, att viss tid kan friläggas för deltagande i denna undervisning.

Vad här sägs om konfirmationsundervisningen, om behovet av lämplig tid för denna undervisnings meddelande, gäller ock om den undervisning, som frikyrkosamfunden meddela i sina bibelskolor.

En sådan friläggning av någon del av vad man brukar betrakta som vanlig skoltid torde få anses nödvändig bl. a. därför att barnen efter den egentliga skoldagen ej böra betungas med ytterligare undervisning och att de efter en dags skolarbete ofta torde vara så trötta, att de ha svårt att tillgodogöra sig en undervisning, som meddelas på eftermiddag eller kväll.

Den av undertecknade föreslagna friläggningen av viss skoltid skulle självfallet ej få inskränka på den ordinarie lästiden i skolan, utan vinnas genom schemats planläggning av skolans veckotimmar.

Under hänvisning till vad sålunda anförts få undertecknade föreslå,

att riksdagen hemställer, att Kungl. Maj:t vid utfärdande av närmare bestämmelser för vårt skolväsende — och även för den planerade försöksverksamheten — ger anvisning om hur viss tid må kunna friläggas från den egentliga skoldagen för att möjliggöra elevernas deltagande i kyrkans konfirmationsundervisning eller den undervisning, som frikyrkosamfunden meddela i sina bibelskolor.

Stockholm den 2 mars 1950.

Carl Hoppe.

Harald Hallén.
